

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. maj 2013
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2013-0037-0042
Dok.: 756223

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Bruxelles I-forordningen om retternes kompetence m.v. (L 202), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V).

Morten Bødskov

/

Nanna Skau Fischer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Bruxelles I- forordningen om retternes kompetence (L 202):

”Vil ministeren opliste, hvilke konsekvenser en dansk gennemførelse af den omarbejdede Bruxelles I-forordning vil have for henholdsvis danske borgere og danske virksomheder?”

Svar:

Bruxelles I-forordningen fastlægger bl.a., hvilken retsinstans der er den mest egnede til at løse en tvist på tværs af landegrænserne. Herudover sikrer forordningen, at retsafgørelser, der er afsagt i en medlemsstat, let kan anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat.

Som jeg var inde på under 1. behandlingen af lovforslaget, finder jeg derfor, at forordningen har afgørende praktisk betydning for danske borgere og virksomheder, som ønsker at agere på tværs af grænserne i EU.

Forordningens regler er således i høj grad med til at fremme den fri bevægelighed for retsafgørelser i EU, og – som en afledet konsekvens – den fri bevægelighed for arbejdstagere, varer og tjenesteydelser.

Til illustration kan jeg nævne det eksempel, at en tysk leverandør ved en dom, der som følge af værnetingsreglerne i Bruxelles I-forordningen er afsagt i Danmark, er blevet pålagt at betale erstatning til en dansk virksomhed for levering af varer i Danmark, der har været behæftede med fejl. I den situation vil den danske virksomhed på grundlag af Bruxelles I-forordningen kunne anmode de tyske domstole om at fuldbyrde den danske dom. En fuldbyrdelse af dommen betyder, at domstolene kan gennemtvinge kravet om betaling af erstatning over for den tyske leverandør. Den danske virksomhed skal altså ikke igennem en ny retssag i Tyskland om, hvorvidt virksomheden har krav på erstatning. Dette materielle spørgsmål er således afgjort endeligt i Danmark.

Jeg kan til illustration også nævne, at der med den omarbejdede forordning sker en afskaffelse af den såkaldte eksekvaturprocedure.

Hermed kan fogedretten springe det formelle led om eksekvatur over og straks foretage udlæg mv., hvis dommen allerede er eksigibel i Danmark eller Tyskland.

Med afskaffelsen af eksekvaturproceduren forenkler man således proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i EU, hvorved den fri bevægelighed inden for EU fremmes yderligere til fordel for borgere så vel som virksomheder.

Jeg vil endelig fremhæve, at der i den omarbejdede forordning som noget nyt gives forbrugere og arbejdstagere mulighed for at sagsøge henholdsvis erhvervsdrivende og arbejdsgivere med bopæl uden for EU i en medlemsstat i sager om forbrugeraftaler og individuelle arbejdsaftaler.

Med denne udvidede adgang til at anlægge sager ved domstolene i EU styrkes retssikkerheden for danske arbejdstagere og forbrugere, der som de ”svage parter” i et retsforhold måtte ønske at anlægge en sag mod en arbejdsgiver eller en virksomhed med bopæl uden for EU.